

Mødedokument

A9-0437/2023

14.12.2023

BETÆNKNING

om EU-handlingsplanen: beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri (2023/2124(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Niclas Herbst

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	17
MINDRETALSUDTALELSE.....	19
BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER, SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA	20
UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET	21
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	29
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	30

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om EU-handlingsplanen: beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri (2023/2124(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. februar 2023 med titlen "En EU-handlingsplan: Beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri" (COM(2023)0102) ("handlingsplanen"),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 12. juli 2023 om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En EU-handlingsplan: Beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri¹,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 39 om sikring af en rimelig levestandard for landbrugs- og fiskerisamfund og artikel 5 om proportionalitetsprincippet,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling", der blev vedtaget på FN's topmøde om bæredygtig udvikling i New York den 25. september 2015, navnlig dagsordenens verdensmål 14, der tilskynder til bevaring og bæredygtig udnyttelse af havene og de marine ressourcer,
- der henviser til Parisaftalen af 12. december 2015, særlig artikel 2, stk. 1, litra b), om tilpasning til de skadelige virkninger af klimaændringer på en måde, der ikke er til fare for fødevareproduktionen,
- der henviser til aftalen af 19. juni 2023 under FN's havretskonvention om bevaring og bæredygtig udnyttelse af havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion (FN-traktaten om det åbne hav) og til den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger³,

¹ EUT C 349 af 29.9.2023, s. 127.

² EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

³ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (direktivet om maritim fysisk planlægning)⁵,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2336 af 14. december 2016 om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002⁶,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål (åleforordningen)⁷,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1614 af 15. september 2022 om fastlæggelse af de eksisterende dybhavsfiskeriområder og opstilling af en liste over områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer⁸,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv⁹,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 med titlen "Flere fisk i havene? Foranstaltninger til at fremme genopretning af fiskebestande over det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY), herunder områder til genopretning af fiskebestande og beskyttede havområder"¹⁰,
- der henviser til sin beslutning af 3. maj 2022 med titlen "En bæredygtig blå økonomi i EU: fiskeri- og akvakultursektorenes rolle"¹¹,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2022 om gennemførelsen af artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik¹²,
- der henviser til sin beslutning af 6. oktober 2022 om momentum for havet til at styrke havforvaltning og biodiversitet¹³,

⁴ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

⁵ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135.

⁶ EUT L 354 af 23.12.2016, s. 1.

⁷ EUT L 248 af 22.12.2000, s. 1.

⁸ EUT L 242 af 19.9.2022, s. 1.

⁹ EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25.

¹⁰ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 129.

¹¹ EUT C 465 af 6.12.2022, s. 2.

¹² EUT C 493 af 27.12.2022, s. 62.

¹³ EUT C 132 af 14.4.2023, s. 106.

- der henviser til sin beslutning af 9. maj 2023 om fælles fiskeriforvaltning i EU og fiskerisektorens bidrag til gennemførelsen af forvaltningsforanstaltninger¹⁴,
- der henviser til sin beslutning af 21. november 2023 om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål¹⁵,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. juni 2023 om fiskeripolitikpakken – med henblik på en bæredygtig, modstandsdygtig og konkurrencedygtig fiskeri- og akvakultursektor,
- der henviser til den tale om Unionens tilstand, som Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, holdt på Europa-Parlamentets plenarmøde den 13. september 2023,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. oktober 2007 med titlen "En integreret EU-havpolitik" (COM(2007)0575),
- der henviser til Kommissionens vejledning om akvakultur og Natura 2000 fra 2018,
- der henviser til Kommissionens rapport af 23. september 2021 med titlen "Gennemførelse af forordningen om tekniske foranstaltninger (artikel 31 i forordning (EU) 2019/1241)" (COM(2021)0583),
- der henviser til arbejdsdokumentet af 28. januar 2022 fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Criteria and guidance for protected areas designations" (Kriterier og vejledning for udpegning af beskyttede områder) (SWD(2022)0023),
- der henviser til rapporten af 4. maj 2019 fra Den Mellemlandsstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser med titlen "The global assessment report on biodiversity and ecosystem services" (Global vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemydelser),
- der henviser til Det Internationale Havundersøgelsesråds rapport af 24. juni 2021 med titlen "EU request on how management scenarios to reduce mobile bottom fishing disturbance on seafloor habitats affect fisheries landing and value" (Anmodning fra EU om en undersøgelse af, hvordan forskellige forvaltningsscenarier for reduktion af mobile bundslæbende redskabers forstyrrelse af levesteder på havbunden påvirker fiskeriets fangster og værdi),
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 26/2020 af 26. november 2020 med titlen "Havmiljø: EU-beskyttelsen spænder vidt, men stikker ikke dybt",
- der henviser til henstillingen fra juni 2023 fra Det Rådgivende Råd for Akvakultur med titlen "Impact of the Action Plan's Bottom Trawling Ban on Shellfish Farming" (Konsekvenserne for skaldyrbrug af handlingsplanens forbud mod bundtrawling), til Kommissionens svar af 1. august 2023 med titlen "Answer to the Aquaculture Advisory

¹⁴ Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0132.

¹⁵ Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0411.

Council's Recommendation "Impact of the Action Plan's Bottom Trawling Ban on Shellfish Farming" og til Kommissionens skrivelse af 3. april 2023 til Europa-Parlamentets medlemmer David McAllister, Jens Gieseke og Niclas Herbst om krabbefiskeri¹⁶,

- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Udviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0437/2023),
- A. der henviser til, at beskyttelsen af havene bør følge princippet om menneskehedens fælles arv; der henviser til, at der er et presserende behov for at styrke indsatsen på globalt plan og EU-plan for at vende de marine økosystemers reelle, aktuelle og videnskabeligt beskrevne tilbagegang ved at lette ethvert tænkeligt menneskeligt og naturligt pres efter vores bedste evne, støtte en positiv genopretning af fiskebestande og fiskearter samt deres levesteder og tilskynde til videnskabelige undersøgelser, forskning og udvikling og støtte fiskeri og fangstmetoder, der sikrer et bæredygtigt fiskeri og en bæredygtig akvakultur, med fuld inddragelse af erhvervsdrivende, repræsentanter for lokale myndigheder, civilsamfundet og kystsamfund, som yder et afgørende bidrag til dette overordnede mål;
- B. der henviser til, at der i øjeblikket findes utallige retsakter, meddelelser, strategier og forordninger vedrørende beskyttelse af miljøet og fiskeriforvaltning, navnlig med hensyn til naturgenopretning;
- C. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at gennemføre FN's 2030-dagsorden, herunder verdensmål 14, samt sine forpligtelser i henhold til den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet;
- D. der henviser til, at alle EU-politikker vedrørende både de eksterne og de interne dimensioner af den bæredygtige blå økonomi forvaltes på grundlag af en opdelt forvaltningsstruktur, hvilket fører til manglende synergi og til konflikter mellem interessenter inden for den bæredygtige blå økonomi; der henviser til, at Kommissionen bør følge en økosystembaseret tilgang i alle EU-politikker, der vedrører den blå økonomi, som led i en overordnet retlig ramme for at nå de specifikke politikmål og sikre, at politikkerne forvaltes gennem en integreret og konsekvent tilgang, der fremmer synergier mellem alle havrelaterede aktiviteter;
- E. der henviser til, at medlemsstaterne på mødet i Rådet for Landbrug og Fiskeri den 20. marts 2023 gav udtryk for forskellige holdninger, herunder kritiske holdninger, til handlingsplanen; der henviser til, at denne granskning blev udført af de nationale parlamenter i otte medlemsstater;
- F. der henviser til, at handlingsplanen bør være i overensstemmelse med målene for den fælles fiskeripolitik, der har til formål at sikre, at havets biologiske ressourcer bevares og forvaltes korrekt, og at aktiviteterne inden for fiskeri og akvakultur, som i de seneste kriser har vist sig at have strategisk betydning, er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt

¹⁶ Ares(2023)3615063.

og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele og bidrage til tilgængeligheden af fødevarerforsyninger;

- G. der henviser til, at Kongeriget Spanien og en række galiciske fisker- og producentorganisationer henholdsvis den 14. november 2022 og den 13. december 2022 indledte stadig verserende retssager ved Den Europæiske Unions Domstol i forbindelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1614, som fastsætter 87 områder i EU-farvandet i det nordøstlige Atlanterhav, hvor alle bundfiskeriredskaber er forbudt, hvilket svarer til et samlet areal på 16 419 km² og 17 % af området med en dybde på mellem 400 og 800 meter, hvor brug af bundfiskeriredskaber ikke er tilladt; der henviser til, at denne gennemførelsesforordning blev vedtaget uden en forudgående socioøkonomisk konsekvensvurdering, og at dens gennemførelse vil få alvorlige socioøkonomiske konsekvenser for den berørte fiskerflåde;
- H. der henviser til, at havets biodiversitet skal beskyttes og genoprettes i samarbejde med alle interessenter, navnlig fiskerisektoren og det videnskabelige samfund;
- I. der henviser til, at der ifølge data fra Kommissionen i 2009 kun var fem fiskebestande, der blev fisket bæredygtigt i EU, men at dette tal i 2022 var steget til mere end 60, og situationen fortsat bliver bedre¹⁷; der henviser til, at der på trods af de gode fremskridt, der blev gjort i 2022 for at nå målene for den fælles fiskeripolitik, er behov for yderligere fremskridt for EU's marine økosystemer, navnlig i Middelhavet og Sortehavet;
- J. der henviser til, at fødevarerens sikkerheds fremtid også vil afhænge af vores evne til at tackle naturtab og de stadig større konsekvenser af klimaændringer;
- K. der henviser til, at forvaltningen af økosystemer kræver en helhedsorienteret tilgang, der tager hensyn til alle årsager til tab af biodiversitet, herunder overfiskeri, klimaændringer, forurening af havene, forekomsten af fremmede arter, kysterosion og tab af havets biodiversitet, f.eks. gennem foranstaltninger, der kan sikre, at korrekt beskyttede havområder og andre effektive områdebaserede bevaringsforanstaltninger og aktiviteter såsom skaldyrbrug gavner såvel fiskeriet som økosystemerne;

Beskyttelse af miljøet og bæredygtigheden

- 1. glæder sig over bestræbelserne fra EU-fiskerisektorens side samt de fremskridt, der er gjort for at gøre fiskeriet endnu mere bæredygtigt og bidrage til, at de marine økosystemer beskyttes og udnyttes på en bæredygtig måde; mener, at havene trods disse bestræbelser og fremskridt påvirkes af flere andre faktorer såsom overfiskeri, klimaændringer, forurening, invasive fremmede arter og forskellige kilder til forurening, navnlig fra landbaserede aktiviteter og transport, som til en vis grad er uden for

¹⁷ Kommissionens meddelelse af 21. februar 2023 med titlen "Den fælles fiskeripolitik i dag og i morgen: en pagt for fiskeriet og havet med henblik på en bæredygtig, videnskabeligt baseret, innovativ og inklusiv fiskeriforvaltning" (COM(2023)0103).

fiskernes kontrol og udgør betydelige trusler mod fiskernes livsgrundlag og de marine økosystemer;

2. mener ligesom alle interessenter, der er involveret i fiskeri- og miljøpolitikker, at sunde marine økosystemer gavner vores sundhed, samfund og økonomi og er afgørende for hele planeten og navnlig de befolkninger, der er afhængige af dem;
3. minder om havenes afgørende betydning som en søjle i klima- og fødevarer systemerne, da de dækker 71 % af jordens overflade, producerer halvdelen af vores ilt og absorberer en tredjedel af CO₂-emissionerne; understreger behovet for at udvikle politiske og finansielle tilgange til bevaring og bæredygtig udnyttelse af havene; opfordrer til global bevaring af levebrød, der afhænger af havet, og havets biodiversitet; understreger havets afgørende rolle, navnlig inden for kulstofbinding, udvikling af vedvarende energi, jobskabelse, bekæmpelse af fattigdom, godstransport og internetkommunikation; advarer om den indbyrdes afhængighed mellem fiskeri og fødevarer sikkerhed, da 3,3 milliarder mennesker er afhængige af fødevarer fra havet for at få mindst 20 % af deres indtag af animalsk protein;
4. bemærker, at kystsamfund har benyttet Europas have som spisekammer i mange generationer; mener, at fiskeri- og akvakultursektorerne og disse kystsamfund bidrager til en bæredygtig fødevarer sikkerhed inden for rammerne af den blå økonomi; mener, at en bæredygtig udnyttelse og forvaltning af marine ressourcer bør ses som et bidrag til de marine økosystemer og ikke en forringelse af dem;

En tilgang, som er forenelig med eksisterende lovgivning

5. mener, at Kommissionens handlingsplan mangler en tilgang, som er sammenhængende med andre prioriteter og strategier såsom sikringen af fødevarer sikkerheden og EU's strategiske autonomi; fremhæver desuden, at handlingsplanen bør forvaltes gennem en integreret, konsekvent og økosystembaseret tilgang, der fremmer synergier mellem alle maritime aktiviteter for at forebygge konflikter og fremme samarbejde, navnlig med hensyn til havenergiinfrastruktur, og at planen bør sikre lige vilkår med lande uden for EU; mener, at handlingsplanen ikke tager tilstrækkeligt hensyn til faktorer såsom stigende priser, styrkelsen af den fælles fiskeripolitik sociale dimension og styrkelsen af den økonomiske vækst og beskæftigelsen;
6. beklager, at den foreslåede handlingsplan kommer på et tidspunkt, hvor fiskerisektoren bebyrdes af konsekvenserne af Ruslands invasion af Ukraine, de stigende og uforudsigelige oliepriser samt brexit;
7. understreger en generel bekymring over manglen på reel høring af interessenter med henblik på at sikre støtte til handlingsplanen; udtrykker en generel bekymring over, at Kommissionens forslag ikke tager tilstrækkeligt højde for proportionalitetshensyn;
8. minder om, at handlingsplanen bør være forenelig med målene for den fælles fiskeripolitik for at sikre, at alle fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes i overensstemmelse med en økosystembaseret tilgang; minder om, at handlingsplanen også bør være forenelig med målene om at sikre økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele og bør bidrage til

tilgængeligheden af fødevarerforsyninger og sikre den størst mulige udnyttelse af de tilgængelige fiskerimuligheder for at reducere afhængigheden af markederne i tredjelande; bifalder alle mål, der muliggør en konsekvent tilgang mellem den fælles fiskeripolitik og andre politikker, navnlig miljølovgivning;

9. tilslutter sig behovet for at styrke og forbedre videnskabelige forsknings- og innovationsprojekter, der bør gennemføres på en måde, som er forenelig med andre af EU's politikker, pilotprojekter og videnskabelige projekter inden for innovation og forskning, f.eks. dem, der har til formål at reducere og erstatte brugen af (mikro)plast;

Genopretning af marine økosystemer

10. beklager den manglende sammenhæng i handlingsplanens titel såvel som manglen på et helhedsorienteret sæt forslag i handlingsplanen, da den hovedsagelig fokuserer på at ændre fangstpraksis, der påvirker arter og levesteder, og ikke tager hensyn til potentialet for tilpasning mellem fangstmetoder og -praksis og beskyttelsen eller genopretningen af økosystemer; minder om den specifikke relevans af at finde en balance mellem kravene til brugere og fordelene for naturen for at sikre forudsigelighed og juridisk klarhed og understreger behovet for, at fiskere indgår som en del af løsningen i stedet for at blive udpeget som årsagen til problemet;
11. fremhæver behovet for at udforme og støtte initiativer til genopretning af marine økosystemer, som kun kan lade sig gøre, hvis de politiske beslutningstagere engagerer sig fuldt ud og samarbejder med dem, hvis levebrød afhænger af disse havområder; anmoder til dette formål om finansiel støtte til videnskabelige undersøgelser og dataindsamlinger om marine økosystemer samt finansiel kompensation og finansielle incitamenter, f.eks. gennem Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF), som bør bruges til at yde effektiv støtte til EU-fiskerflåder, der er ved at omstille sig til mere selektive fangstmetoder, og navnlig til at støtte de fiskere, der rammes hårdest af restriktionerne, samt til at afbøde de socioøkonomiske virkninger af restriktive foranstaltninger;
12. gentager målene om at beskytte mindst 30 % og strengt beskytte mindst 10 % af EU's havområder senest i 2030; bemærker, at EU har gjort fremskridt med hensyn til at udpege nye beskyttede havområder, både som en del af EU's Natura 2000-net og gennem supplerende national udpegning;

Beskyttede havområder

13. understreger, at beskyttede havområder er forskelligartede med hensyn til størrelsen og de arter, levesteder og økosystemer, der skal beskyttes, fastlægges med forskellige bevaringsmål og ikke bør betragtes som ensartede områder, der alle har de fordele for marine økosystemer, der knytter sig til velforvaltede beskyttede havområder; mener derfor, at Kommissionens handlingsplan udgør en alt for forenklet og generaliseret tilgang og derved giver det indtryk, at alle beskyttede havområder kan oprettes og forvaltes på samme måde, hvilket eksempelvis illustreres af forslagene vedrørende visse fiskeredskaber og udfasningen af mobilt bundfiskeri i alle beskyttede havområder senest i 2030; efterlyser en afbalanceret tilgang til fastlæggelsen og oprettelsen af beskyttede havområder, som tager hensyn til bevaringsmålene for hvert enkelt område, men også

de aktiviteter, der traditionelt finder sted på disse områder, samt det dynamiske og omskiftelige miljø forårsaget af klimaændringer, og som samtidig sikrer en effektiv inddragelse af fiskere i udpegningen og forvaltningen af områderne;

14. gør Kommissionen og medlemsstaterne opmærksom på, at andre effektive instrumenter til miljøbeskyttelse, herunder andre effektive områdebaserede bevaringsforanstaltninger, bør tages i betragtning i handlingsplanen for at bidrage til at nå de fastsatte mål og få mest muligt ud af de foranstaltninger, der allerede er blevet gennemført i et miljø, der er dynamisk og omskifteligt på grund af klimaændringer, og for at medvirke til at bevare proportionaliteten mellem alle foranstaltninger;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre de beskyttelsesforanstaltninger eller restriktive foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de specifikke bevarings- og genopretningsmål for hvert af de beskyttede havområder, herunder de tekniske foranstaltninger, der kræves for at nå målene, og gennem tilstrækkelig finansiering, i første omgang rettet mod de mest truede områder og de Natura 2000-områder, som har til formål at beskytte marine levesteder; minder om medlemsstaternes retlige forpligtelser og fremhæver, at Kommissionen har indledt procedurer mod visse medlemsstater for angiveligt ikke at have opfyldt deres forpligtelser i henhold til habitatdirektivet¹⁸;
16. mener, at beskyttede havområder og andre beskyttede områder er redskaber og ikke udgør mål i sig selv; anerkender, at disse områders succes afhænger af, at de anerkendes og accepteres af fiskere, kystsamfund og andre interessenter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lancere og finansiere programmer for videnskabelig forskning og opfordrer til at inddrage fiskerisektoren, herunder det ikkeindustrielle fiskeri, samt andre relevante interessenter i udformningen, forvaltningen, oprettelsen og overvågningen af samt kontrollen med beskyttede havområder;
17. mener, at inddragelsen af det videnskabelige samfund, fiskerisektoren og alle relevant interessenter ikke kun kan udføres af EU, navnlig når det gælder om at forhindre dårlig praksis fra udenlandske flåders side; opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at imødegå globale aktiviteter, der skader beskyttelsen af havet, herunder aktiviteter udført af flåder fra tredjelande såsom den kinesiske flåde, og at der gøres overvejelser om at etablere et globalt netværk af beskyttede havområder;

Bundsløbende fiskeredskaber

18. fremhæver, at mange EU-fartøjer anvender mobile bundsløbende fiskeredskaber, og at mange kystregioner er socialt og økonomisk afhængige af aktiviteter, hvortil der anvendes mobile og faste bundsløbende redskaber, f.eks. aktiviteter vedrørende skaldyrbrug; fremhæver, at restriktioner for eller forbud i fiskerizoner mod mobile bundsløbende fiskeredskaber ikke blot er et spørgsmål om at flytte fiskerfartøjer til andre fiskeområder; understreger, at det er nødvendigt at tage hensyn til bl.a. de mulige tilgængelige ressourcer, der kan fanges med disse redskaber, fiskernes praktiske erfaringer samt tilstedeværelsen og omfordelingen af fiskerfartøjer i tilstødende områder

¹⁸ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

for at undgå overlappning, der kan føre til konflikter om brug af området, et øget pres i andre fiskeområder og forværrede arbejdsforhold;

19. minder om, at de skridt i retning af regionalisering, der blev taget under den sidste reform af den fælles fiskeripolitik, var et forsøg på at bevæge sig væk fra en standardtilgang, som førte til, at beslutninger blev alt for centraliserede inden for EU; glæder sig over de foreslåede foranstaltninger i handlingsplanen, som skal forbedre regionalt samarbejde; mener imidlertid, at der med handlingsplanen tages visse skridt i den modsatte retning, navnlig hvad angår forslagene om bundtrawling;
20. mener, at der er taget adskillige initiativer både inden for og uden for rammerne af handlingsplanen vedrørende disse fangstmetoder, hvilket har ført til et kludetæppe af forskellige initiativer og skabt tvivl om sammenhængen og forudsigeligheden i foranstaltninger, der vil blive truffet på EU-plan, og har alvorlige konsekvenser for fiskernes og fiskerisamfundenes tillid til (EU's) politikformulerings- og beslutningsprocesser;
21. mener, at enhver plan om at gennemføre bestemmelser om eller restriktioner for brugen af et bestemt fiskeredskab skal udarbejdes i overensstemmelse med andre politikker og tage hensyn til alle interessenter samt alle relevante fødevarerikkerhedsmæssige, socioøkonomiske, miljømæssige, tekniske og videnskabelige aspekter; gentager, at foranstaltninger, der møder bred opbakning og underbygges af disse overvejelser, vil være mere vellykkede og lettere at gennemføre;
22. mener, at konsekvenserne af enhver handlingsplan eller ethvert lovgivningsforslag skal fastlægges på grundlag af videnskabelige og socioøkonomiske vurderinger og evalueringer; bemærker det manglende perspektiv på konsekvenserne af visse aspekter af handlingsplanen, f.eks. på den ene side Kommissionens opfordringer til medlemsstaterne om senest ved udgangen af marts 2024 at forbyde mobilt bundfiskeri i de beskyttede havområder, som i henhold til habitatdirektivet er Natura 2000-områder, der beskytter havbunden og marine arter, mens Kommissionen på den anden side anmoder medlemsstaterne om parallelt og med samme frist at fremlægge oplysninger om, hvordan de agter at sikre, at mobilt bundfiskeri senest i 2030 er udfaset i alle beskyttede havområder, uden at afvente f.eks. konklusionerne om de videnskabelige og socioøkonomiske konsekvenser af tidligere forslag; glæder sig over, at Kommissionen har erkendt, at en tilgang med et totalforbud mod mobilt bundfiskeri ikke er egnet til at nå målene i handlingsplanen;
23. mener, at alle foranstaltninger vedrørende bundtrawling bør vurderes i overensstemmelse med alle mulige retningslinjer, herunder retningslinjerne fra Det Internationale Havundersøgelsesråd og fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, samt de bedste tilgængelige videnskabelige data; mener, at disse foranstaltninger bør tage hensyn til, at bundtrawling er en af de mest almindelige og mest regulerede fangstmetoder i Europa, og at den først og fremmest bør reguleres inden for rammerne af forordningen om tekniske foranstaltninger (forordning (EU) nr. 2019/1241¹⁹), hvis formål, som titlen angiver, er "bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer";

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning

24. bemærker, at videnskabelige organer såsom Det Internationale Havundersøgelsesråd og adskillige fagfællebedømte videnskabelige undersøgelser har påvist og anerkendt, at mobile bundsløbende fiskeredskaber påvirker økosystemerne; fremhæver imidlertid, at virkningerne af trawling varierer, og at metoden afhængigt af forskellige faktorer såsom typen af fiskeri af videnskaben betragtes som bæredygtig og forenelig med opfyldelsen af målene for bevaring af havbunden og bestande, der udnyttes ud over det maksimale bæredygtige udbytte;
25. fremhæver, at Kommissionens hensigt om at pålægge foranstaltninger gennem sin handlingsplan i stedet for at lade de to lovgivere træffe afgørelse risikerer at modvirke god forvaltning og dialog mellem interessenter og forskellige forvaltningsniveauer og at undergrave den institutionelle balance og de enkelte institutioners rolle i beslutningsprocessen;

Ål

26. understreger kompleksiteten og mangfoldigheden i forvaltningen af ålebestanden, som ikke kan begrænses til en enkelt havorienteret tilgang; gentager, at åleforordningen blev fundet egnet til formålet ved Kommissionens evaluering i 2020; er ikke desto mindre af den opfattelse, at der er behov for en bedre gennemførelse af åleforordningen og yderligere styrkede foranstaltninger fra medlemsstaternes side for at sikre, at forordningen gennemføres ud fra en samlet tilgang; minder Kommissionen og medlemsstaterne om at gøre fuld brug af åleforordningen som den centrale politik for forvaltningen og genopretningen af ålebestanden og sikre en holistisk og samlet tilgang, der tager højde for ålens livsstadier i såvel hav- som ferskvand og tager hensyn til indvirkninger på ålebestanden fra såvel fiskeriet som andre aktiviteter, der ikke vedrører fiskeri, ved at gennemføre foranstaltninger fuldt ud i alle relevante områder;
27. mener, at foranstaltninger, der træffes uden for rammerne af åleforordningen, kan undergrave sammenhængen i den vedtagne politik; udtrykker derfor dyb bekymring over den ikkeholistiske tilgang i Rådets forordning (EU) 2023/194²⁰, som har begrænset ålefiskeriet ved at indføre en forbudsperiode på seks måneder, uden at interessenter er blevet hørt på behørig vis og uden at overveje en fuld pakke af foranstaltninger på andre politikområder eller passende compensation, herunder foranstaltninger, der tager højde for de socioøkonomiske indvirkninger; mener derfor, at der bør foretages en forudgående analyse af arternes genopretning samt deres mulige rolle i bekæmpelsen af invasive arter, inden yderligere restriktive foranstaltninger som bebudet i handlingsplanen tages til overvejelse;
28. gentager sin opfordring til, at der oprettes en ålespecifik ekspertgruppe for at sikre fuld og afbalanceret repræsentation af alle relevante interessenter; opfordrer indtrængende

(EF) nr. 2019/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

²⁰ Rådets forordning (EU) 2023/194 af 30. januar 2023 om fastsættelse for 2023 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande og om fastsættelse af sådanne fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2023 og 2024 (EUT L 28 af 31.1.2023, s. 1).

medlemsstaterne til regelmæssigt at ajourføre deres åleforvaltningsplaner og overholde deres rapporteringsforpligtelser i henhold til åleforordningen;

Medlemsstaternes reaktioner på handlingsplanen

29. noterer sig de talrige erklæringer og klare udtalelser fra medlemsstaternes repræsentanter, der rejser tydelige bekymringer over handlingsplanen og de usikkerheder, der knytter sig til den; bemærker, at medlemsstaterne især har sat spørgsmålstegn ved den alt for forenkede tilgang, som Kommissionen har fulgt, når det gælder restriktioner for bundtrawling i beskyttede havområder;
30. mener, at den angivelige modsætning mellem udviklingen af fiskerisektoren og beskyttelsen af den marine biodiversitet er en blindgyde; mener, at begge dele kan opnås på en afbalanceret måde, sådan som det er blevet anført af repræsentanter for medlemsstaterne, efter at handlingsplanen blev fremlagt;
31. glæder sig over oprettelsen af en særlig dialoggruppe bestående af Kommissionens Generaldirektorat for Miljø (GD ENV) og Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE), medlemsstaterne og interesserede parter; mener, at dialoggruppens rolle bør være at lette viden og mulige drøftelser mellem fiskeri- og miljøsamfund samt at give medlemsstaterne en platform for gennemsigtighed og dialog vedrørende gennemførelsen af deres køreplaner;

Retlige konsekvenser af Kommissionens handlingsplan

32. bekræfter på ny sit tilsagn om at udøve Parlamentets prærogativer og beføjelser i forbindelse med ethvert initiativ, f.eks. lovgivningsforslag og delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, uanset om de er knyttet til handlingsplanen eller ej;
33. bemærker, at gennemførelsen af handlingsplanen, på trods af at den ikke er juridisk bindende, vil medføre betydelige socioøkonomiske omkostninger for medlemsstaterne og deres flåder, da den indeholder ca. 90 foranstaltninger i form af forordninger, vejledning, analyser, køreplaner, undersøgelser, rapporter og initiativer; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at gennemføre de nødvendige undersøgelser i god tid som led i forberedelserne på alle nye eller reformerede forordninger eller initiativer samt til at tage hensyn til og tage del i maritime fysiske planlægningsprocesser mellem regioner og havområder, men også mellem forskellige medlemsstater og med tredjelande, for at sikre socioøkonomiske fordele;
34. mener, at foranstaltningerne i handlingsplanen så vidt muligt bør følge den almindelige lovgivningsprocedure for at sikre større åbenhed og bør omfatte en reel konsekvensanalyse med behørig inddragelse af alle interessenter;
35. noterer sig med bekymring manglen på klarhed om de retlige konsekvenser af handlingsplanen som følge af visse udtalelser fra Kommissionen, f.eks. under dens fremlæggelse for Parlamentets Fiskeriudvalg og for forskellige interessenter; mener, at dette ikke har skabt klarhed og stabilitet for fiskerisektoren og har haft en skadelig indvirkning på mange sektorer i fiskeindustrien på et tidspunkt, hvor usikkerheder

forårsaget af de kumulative konsekvenser af forskellige kriser gør det svært for de mennesker, der arbejder i industrien, at holde moralen oppe;

36. noterer sig med bekymring, at Kommissionen i stigende grad anvender ikkebindende instrumenter, f.eks. meddelelser, som ofte kaldes for "blød lovgivning", til at fremsætte ganske konkrete politiktiltag uden at følge op på dem med lovgivningsforslag; mener, at enhver usikkerhed mellem den tilsigtede juridiske betydning af de udsendte meddelelser og deres reelle retsvirkning meget vel kan påvirke retssikkerheden og forudsigeligheden for sektoren og rejse juridiske spørgsmål med hensyn til den institutionelle balance samt grænserne for og udøvelsen af EU's beføjelser; mener derfor, at Kommissionens meddelelser ikke bør anvendes til at fremsætte bindende foranstaltninger;
37. beklager, at visse meddelelser fra Kommissionen og navnlig fra GD MARE og GD ENV indeholder modstridende udtalelser vedrørende handlingsplanens bindende virkninger; opfordrer Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri og Generaldirektoratet for Miljø til at være mere lydøre over for fiskerisektorens særlige karakter, inden de udarbejder eller kommer med forslag om fælles initiativer;

Socioøkonomiske aspekter og fødevarerikkerhed

38. støtter Kommissionens formands tale om Unionens tilstand i 2023, hvori det blev erklæret, at der for alle nye retsakter ville blive foretaget en kontrol af konkurrenceevnen; anmoder om at sikre, at handlingsplanen, alle fiskerirelaterede lovgivningsforslag og andre initiativer omfatter en kontrol af konkurrenceevnen med hensyn til deres socioøkonomiske virkning på forskellige aktiviteter og deres virkninger på kystsamfundene og sektoren for rekreativt fiskeri samt den samlede virkning på tilgængeligheden af fødevarerforsyninger;
39. beklager, at handlingsplanen ikke ledsages af en socioøkonomisk undersøgelse, en konsekvensanalyse med en videnskabelig analyse eller en midtvejsrapport og ikke indeholder forslag om nogen form for yderligere finansieringsforanstaltninger til den grønne omstilling og energiomstillingen; gør Kommissionen opmærksom på, at strategiske dokumenter såsom denne handlingsplan bør forelægges de forskellige interessenter og tage højde for deres holdninger på en mere koordineret og klar måde og omfatte samlede vurderinger af de miljømæssige, sociale, økonomiske og juridiske konsekvenser af deres gennemførelse; opfordrer til at træffe alle foranstaltninger, herunder incitamenter og kompensationsmekanismer, som er nødvendige for at opnå en retfærdig og afbalanceret omstilling;
40. fremhæver, at handlingsplanen bør bidrage i lige dele til alle bæredygtighedssøjlerne i den fælles fiskeripolitik (den miljømæssige, den sociale og den økonomiske søjle) og bl.a. bidrage til øget produktivitet, anstændige arbejdsforhold i sektoren, navnlig for småfiskeriet, og stabile markeder, garantere sikre og bæredygtige kvalitetsprodukter uden at bringe fødevarerikkerheden og -autonomen i fare, så fiskere sættes i stand til at udnytte deres fiskekvoter til fulde, og bidrage til genopretningen og beskyttelsen af miljøet for at modvirke klimaændringer og muliggøre tilpasning til deres virkninger;
41. glæder sig over Kommissionens opfordring til dataindsamling om indvirkningen af rekreativt fiskeri, men understreger behovet for også at tage hensyn til de økonomiske

og sociale virkninger af bæredygtigt rekreativt fiskeri; mener, at rekreativt fiskeri kan give særdeles gode muligheder for at fremme en tilgang med "borgervidenskab";

International handling og gensidighed

42. mener, at FN-traktaten om det åbne hav er et betydeligt resultat på internationalt plan for beskyttelsen af havene; beklager imidlertid, at der i handlingsplanen ikke insisteres tilstrækkeligt på behovet for at inddrage gensidighed i internationale aftaler; finder det derfor afgørende, at EU på internationalt plan samarbejder med andre parter for at gennemføre regler med målsætninger og mål svarende til dem, der er fastsat i den fælles fiskeripolitik, navnlig i artikel 28, stk. 2, litra d), i forordningen om den fælles fiskeripolitik, den europæiske grønne pagt og verdensmålene for bæredygtig udvikling;
43. understreger vigtigheden af, at EU samarbejder med udviklingslandene, navnlig landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for at forberede den fremtidige udvikling af vedvarende havenergi ved at dele EU's ekspertise inden for havplanlægning og industriel udvikling; opfordrer EU til at øge udviklingslandenes kapacitetsopbygning og finansiering med henblik på at forbedre hav- og kystforvaltningen, udvikle havøkonomiske strategier, afhjælpe forvaltningsmangler og bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og ulovlig handel med havressourcer; understreger, hvor vigtigt det er at finde løsninger, der opfylder lokale behov for nulemissionsenergi og sikrer, at marine økosystemer beskyttes, og at traditionelle aktiviteter såsom fiskeri bevares; understreger, hvor vigtigt det er at inddrage kystsamfundene i gennemførelsen af disse foranstaltninger; fremhæver endvidere vigtigheden af at støtte bæredygtige fangstmetoder i regionerne i den yderste periferi baseret på bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer og forvaltning af fiskeri, akvakultur og turisme som et middel til at sikre den langsigtede socioøkonomiske udvikling i disse regioner;
44. opfordrer EU til at fremme gennemsigtighed i fiskeriet og andre havbaserede udvindingsindustrier i partnerlandene, da det er afgørende for at standse overfiskeri, tab af biodiversitet og krænkelse af menneskerettighederne; understreger, at udviklingslande i kystområder kan gennemføre de standarder, der er skitseret i initiativet om åbenhed på fiskeriområdet og i gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien, for at forbedre gennemsigtigheden;
45. anmoder om at sikre, at alle restriktioner, uanset om de er baseret på handlingsplanen eller ej, også automatisk gælder for produkter, der importeres fra lande uden for EU, navnlig i betragtning af at EU importerer 70 % af de fisk, der forbruges i Unionen; understreger, at dette er afgørende for at sikre sammenhæng mellem interne og eksterne politikker og lige vilkår mellem erhvervsdrivende i og uden for EU;
46. noterer sig, at fangster fra mobile bundsløbende redskaber tegner sig for 25 % af de samlede fangster i EU; mener, at nye forvaltningsregler, navnlig hvis der er tale om begrænsninger eller restriktioner for anvendelsen af bestemte fangstmetoder på EU-plan, ikke bør udgøre en risiko mod fødevarerens sikkerhed eller føre til en stigning i importen af fiskeriprodukter, især ikke hvis disse produkter fanges med fiskeredskaber, som er underlagt begrænsninger eller restriktioner i EU;

Samarbejde med fiskerisektoren

47. støtter fiskerisektorens igangværende bestræbelser på at forbedre fangstmetodernes selektivitet og mindske sin miljøpåvirkning; fremhæver de positive eksempler på genopretning af artsbestande i beskyttede områder, samtidig med at fiskeriet opretholdes; støtter yderligere bestræbelser på at fremme fælles fiskeriforvaltningsordninger, hvorunder lokale interessenter tager ansvar for bæredygtig forvaltning og investerer mere i forskning, innovation og udvikling af nye fiskeredskaber og fangstmetoder; fremhæver fiskernes rolle som "havets vogtere", deres indsats for at genoprette fiskebestande og deres bidrag til at genoprette marine økosystemer;
 48. bemærker, at der ifølge Kommissionen er gjort mærkbare fremskridt i retning af et mere bæredygtigt fiskeri i et praktisk perspektiv igennem de senere årtier takket være den fælles fiskeripolitik; fremhæver dog, at denne bedring har haft store omkostninger for de fleste fiskerisamfund;
 49. fremhæver vigtigheden af at inddrage alle relevante interessenter fra fiskere til civilsamfundsrepræsentanter i beslutningsprocessen og gennemførelsen af tiltag, der bidrager til at beskytte og genoprette marine økosystemer, og som kan understøtte et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri;
 50. understreger, at der bør lægges særlig vægt på ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i betragtning af den afgørende rolle, som kvinder og unge mennesker spiller, navnlig med hensyn til den bæredygtige havbaserede økonomi og de beskyttede havområder;
-
- ◦
51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Faktisk importeres 70 % af de fisk og skaldyr, der forbruges i Europa. Og de europæiske fiskere følger nogle af de strengeste regler i verden, der gælder for deres aktiviteter inden for alle fiskerikategorier og -aktiviteter, hvilket både giver dem en rolle som forbillede og frem for alt rollen som garant for bedste fiskeripraksis.

Den europæiske lovgivende myndigheds to parter – og dermed Europa-Parlamentet – skal være garant for balancen i den nødvendige omstilling af visse former for praksis, der hovedsagelig skyldes klimaændringer, men også en række mere eller mindre forudsigelige faktorer såsom skadelige arter og faldende bestande, men også takket være forbedrede data om havene.

Handling er ikke ensbetydende med et forbud. Handling er ikke ensbetydende med en revolution. Handling må ikke indebære, at europæiske aktører pålægges ideer og politiske programmer uden dialog og, værre endnu, til skade for dem.

Det er usammenhængende og bekymrende at notere sig Europa-Kommissionens lammelse i dialogen med fiskerne, samtidig med at den slår til lyd for handling! Der vil ikke blive truffet foranstaltninger uden vogterne af forholdet mellem mennesket og havene, dvs. de lokale fiskere og det ikkeindustrielle fiskeri i lille målestok.

Der er mange store trusler mod havene: forurening, opvarmning af havene, plast og klimaforandringer, og deres virkninger er lige så synlige: øget eutrofiering, forsuring, opvarmning af havene, plastforurening eller i nogle tilfælde ukontrolleret stigning i antallet af rovfugle. Hvor EU-institutionerne har handlet i tæt samråd med fiskeindustrien og fiskerne, er der dog stadig flere fremskridt og positive nyheder. Der er f.eks. betydelige forbedringer i fiskebestandenes tilstand i EU's have og mange aktiviteter med certificeret bæredygtighed i deres fiskeri. I de seneste 20 år er fiskebiomassen i det nordøstlige Atlanterhav steget betydeligt, og ifølge den seneste rapport fra STECF (STECF 22-01 ad hoc) i 2020 var den ca. 35 % højere end i 2003. Samtidig er fiskeridødeligheden faldet betydeligt, og antallet af overfiskede bestande er også faldende.

Den kaotiske kommunikation og det interne virvar i forbindelse med Kommissionens handlingsplan spillede desværre en stor rolle med hensyn til at gøre planen til en slags sidste chance, der ville udradere den nuværende gode praksis, de socioøkonomiske spørgsmål og fiskerierhvervets position, og som ville få repressive konsekvenser for medlemsstaterne ved Domstolen. Kommissionens næste mandatperiode bør undgå denne slags faldgruber og bør undgå at spille politiske spil med et så vigtigt spørgsmål som havene. Handlingsplanerne skal bygge på succeser og fiaskoer, på de ofre og den indsats, som den europæiske fiskeindustri har gjort. Formålet med handlingsplanerne må ikke være at erstatte europæisk fiskeri med import, så meget desto mindre siden krigen i Ukraine, som har åbnet europæernes og frem for alt verdens øjne for behovet for at sikre strategisk autonomi og fødevarerikkerhed på samme måde som landbruget.

Afslutningsvist, og dette er et andet vigtigt punkt: Vi er nødt til at vide, hvad vi taler om. Lad os også basere vores viden på videnskabelig forskning, som sammen med fiskeriaktiviteterne

allerede bidrager til at gøre den europæiske fiskeripolitik til en eksemplarisk politik baseret på videnskab og virkelighed. Der er undertiden mangel på rationalitet i debatter og holdninger, hvor nogle ønsker at forbyde i stedet for at forstå, at det er fuldt ud muligt at begrænse eller organisere sameksistensen af menneskelige aktiviteter og beskyttelsen af havene. Et forbud mod visse aktiviteter, der er velregulerede på europæisk plan, muliggør ofte tilladelse af dårlig praksis i udlandet.

I forbindelse med et fireårigt forskningsprojekt blev virkningen af hesterejefiskeri på de fremherskende naturtyper i Vadehavets nationalparker langs den tyske Nordsøkyst undersøgt nøje. Dette omfattede en undersøgelse af såvel kortsigtede virkninger som langsigtede ændringer forårsaget af hesterejefiskeri. Resultat: Fiskeri efter hesterejer har kun en mindre indvirkning på havbunden. Hvis der var virkninger på artsniveau, var disse kun kortvarige. Disse resultater er imidlertid ikke nye. Da de to nationalparker på den tyske nordsøkyst blev etableret, blev der foretaget en omfattende undersøgelse af indvirkningen af hesterejefiskeriet kaldet Wadden Sea Ecosystem Research (forskning i Vadehavets økosystem). I den endelige rapport på daværende tidspunkt konkluderede forfatterne, at de direkte virkninger af fiskeriet efter hesterejer kun er kortvarige.

Det kan konkluderes, at beskyttede havområder har forskellige bevaringsmålsætninger. De er oprettet for at beskytte naturressourcer såsom pattedyr, fugle eller skildpadder, ofte ikke specifikt til beskyttelse af havbunden. Forvaltningsforanstaltningerne er tilpasset de respektive lokale forhold.

Handlingsplanen bør derfor følge en tværgående og holistisk tilgang og ikke kun fokusere på fiskeriaktiviteter som eneansvarlig for alle problemerne.

MINDRETALSUDTALELSE

jf. forretningsordenens artikel 55, stk. 4
Francisco Guerreiro

Den foreslåede betænkning formår ikke at give det fulde billede af mangfoldigheden af de foranstaltninger, som er foreslået i Europa-Kommissionens handlingsplan.

Handlingsplanen om marine økosystemer er hovedsagelig rettet mod at sikre en bedre gennemførelse af den eksisterende fiskeri- og miljølovgivning for at tackle tabet af havets biodiversitet og konsekvenserne heraf for fiskerne og for samfundet som helhed.

Det er vigtigt at anerkende den videnskabelige dokumentation for virkningerne af visse fangstmetoder såsom bundtrawling for havbundens økosystemer og bifangster samt dokumentationen for de miljømæssige og socioøkonomiske fordele ved en effektiv beskyttelse af beskyttede havområder, sådan som Europa-Parlamentet adskillige gange har mindet om.

For vores skyggeordfører er den ikkebindende køreplan, som Kommissionen har foreslået, en anledning til at indlede en drøftelse med medlemsstaterne og interessenter om en velplanlagt retfærdig omstilling til et miljøvenligt fiskeri, som skal ledsages af offentlig finansiering, incitament (såsom dem, der er omhandlet i artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik) og klar synlighed på kort, mellemlang og lang sigt. Der er tale om en forspildt mulighed for Europa-Parlamentet.

BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER, SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA

I henhold til artikel 8 i bilag I til forretningsordenen erklærer ordføreren at have modtaget input fra følgende enheder eller personer som led i udarbejdelsen af betænkningen inden vedtagelsen i udvalget:

Enhed og/eller personer
Verdensnaturfonden (WWF), Florian Martinez-Buathier, Louis Lambrechts, politiske medarbejdere på fiskeriområdet i WWF
Comité national de la conchyliculture (Frankrigs Nationale Komite for Skaldyrbrug, CNC)
European Anglers Alliance (Alliancen for Europæiske Lystfiskere, EEA) og European Fishing Tackle and Trade Association (Den Europæiske Sammenslutning for Fiskeredskaber og -Handel)
CPMR, Konferencen af Perifere Kystregioner i Europa
Europêche, Daniel Voces de Onáindi

Ovenstående liste er udelukkende udarbejdet på ordførerens ansvar.

27.10.2023

UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET

til Fiskeriudvalget

om EU-handlingsplan: beskyttelse og genopretning af marine økosystemer med henblik på et bæredygtigt og modstandsdygtigt fiskeri (2023/2124(INI))

Ordfører for udtalelse: Catherine Chabaud

FORSLAG

Udviklingsudvalget opfordrer Fiskeriudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at EU's handlingsplan nævner fangstmetoder, der er skadelige for havbundens økosystemer, men ikke specifikt nævner andre destruktive fangstmetoder såsom anordninger til tiltrækning af fisk, der bidrager til overfiskning af tunarter og plastforurening i havet og skader de marine økosystemer i udviklingslandenes farvande;
 - B. der henviser til, at flere tropiske tunarter er udsat for overfiskeri i Det Indiske Ocean, navnlig gulfinnet tun, for hvilken fangstknoten hurtigst muligt skal nedsættes;
 - C. der henviser til, at Fødevare- og Landbrugsorganisationen har fremhævet, at overfiskning af små pelagiske arter og anlæggelsen af fiskeolie- og fiskemelsfabrikker i Vestafrika udgør en trussel mod fødevarerens sikkerheden i Vestafrikas kystlande;
1. minder om havenes afgørende betydning som en søjle i klima- og fødevarerens systemer, da de dækker 71 % af jordens overflade, producerer halvdelen af vores ilt og absorberer en tredjedel af CO₂-emissionerne; understreger behovet for at udvikle politiske og finansielle tilgange til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havene; opfordrer til global bevarelse af det livsgrundlag, der afhænger af havet, og havets biodiversitet; understreger havets afgørende rolle, navnlig inden for kulstofbinding, udvikling af vedvarende energi, jobskabelse, bekæmpelse af fattigdom, godstransport og internetkommunikation; advarer om den indbyrdes afhængighed mellem fiskeri og fødevarerens sikkerhed, da 3,3 milliarder mennesker er afhængige af fødevarer fra havet for at få mindst 20 % af deres indtag af animalsk protein;
 2. understreger vores individuelle og kollektive ansvar for at bevare oceanerne, som er vores globale fælles grundlag, samt havene og de marine ressourcer, og for at nå mål for bæredygtig udvikling nr. 14; opfordrer EU til at være førende inden for beskyttelse og genopretning af marine økosystemer og til at formulere relaterede politikker, der systematisk afspejler en global vision; understreger, at en forsvarlig og bæredygtig

forvaltning af marine økosystemer kræver, at der vedtages en global, økosystembaseret tilgang og en klar retlig ramme, der inddrager alle sektorer og interessenter fra den blå økonomi; beklager, at de europæiske offentlige politikker for den blå økonomi mangler koordinering og tilpasning og i øjeblikket forvaltes på en fragmenteret måde til skade for de aktører, der således er i konkurrence med hinanden; understreger behovet for at forebygge og væsentligt reducere havforurening af enhver art, navnlig fra landbaserede aktiviteter; opfordrer til et tættere samarbejde for at forbedre affalds- og spildevandshåndtering og hurtigst muligt bekæmpe plastforurening ved at skære ned på brugen af dette materiale og øge genanvendelsesprocenten; glæder sig over Kommissionens tilgang til en bæredygtig blå økonomi og dens strategi for gennemførelse af den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltning under den fælles fiskeripolitik; opfordrer Kommissionen til at revidere strategien for at udvide denne økosystembaserede tilgang ud over fiskeriforvaltning til alle sektorer i den blå økonomi, herunder vedvarende energi og udvindingsindustrien, som led i en overordnet retlig og strategisk ramme;

3. understreger betydningen af, at EU samarbejder med udviklingslandene, navnlig landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for at forberede den fremtidige udvikling af vedvarende havenergi ved at dele EU's ekspertise inden for havplanlægning og industriel udvikling; opfordrer EU til at øge udviklingslandenes kapacitetsopbygning og finansiering med henblik på at forbedre hav- og kystforvaltningen, udvikle havøkonomiske strategier, afhjælpe forvaltningsmangler og bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og ulovlig handel med havressourcer; understreger betydningen af at finde løsninger, der opfylder lokale behov for nulemissionsenergi, sikrer, at marine økosystemer beskyttes, og at traditionelle aktiviteter såsom fiskeri bevares; understreger betydningen af at inddrage kystsamfundene i gennemførelsen af disse foranstaltninger; fremhæver endvidere betydningen af at støtte bæredygtige fangstmetoder i regionerne i den yderste periferi baseret på bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer og forvaltning af fiskeri, akvakultur og turisme som et middel til at sikre den langsigtede socioøkonomiske udvikling i disse regioner;
4. minder om, at intensiv udnyttelse af naturressourcer på verdensplan har været en af hovedårsagerne til tabet af havets biodiversitet i de seneste 40 år sammen med andre årsager såsom forurening, klimaændringer og havforsuring; understreger, at der skal træffes øjeblikkelige foranstaltninger for at bekæmpe overfiskeri og ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri i betragtning af deres negative indvirkning på kystsamfundene; opfordrer alle lande til fuldt ud at opfylde deres forpligtelser og til at sætte en stopper for overfiskning og ødelæggende praksis, der truer hele arters overlevelse; mener, at det er nødvendigt at begrænse fangsterne betydeligt og helt standse fangsterne af de arter, der er mest udsatte, for at bevare biodiversiteten; beklager, at overfiskeri fortsætter på trods af den gældende lovgivning, og at visse lande ikke anvender de grænser, der er fastsat i internationale bestemmelser; understreger, at den intensive akvakultursektor er stærkt afhængig af fiskemel og fiskeolie fra udviklingslande og derfor ikke kan betragtes som en løsning på overfiskning; opfordrer EU og dets medlemsstater til at udvikle bæredygtig akvakultur ved at mindske EU's industris afhængighed af fiskemel;
5. udtrykker bekymring over den japanske regerings beslutning om at udlede radioaktivt vand i havet; opfordrer EU til at presse internationale institutioner til at overvåge

udledningens reelle indvirkning på havet og til at opfordre den japanske regering til at finde alternativer og gennemføre en omfattende miljøkonsekvensvurdering som krævet i henhold til landets internationale retlige forpligtelser;

6. opfordrer EU til at støtte oprettelsen af nationale eksklusive kystzoner, der er forbeholdt lokale og ikkeindustrielle fiskere i partnerlande, med henblik på at beskytte kystsamfundenes fiskeressourcer og eksistensgrundlag mod virkningerne af det stigende antal udenlandske og udenlandsk ejede industrifartøjer;
7. minder om, at handlingsplanen skal tage hensyn til særlige nationale, regionale og lokale forhold i forbindelse med den konkrete gennemførelse af planen, hvilket også bør omfatte civilsamfundet i fælles skabelsesprocesser for bæredygtige forretningsmodeller og -løsninger; glæder sig over den rolle, som regionale havkonventioner og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer spiller; opfordrer Kommissionen til at fremlægge ambitiøse mandater til regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, der er i overensstemmelse med de sociale, økonomiske og miljømæssige principper i den fælles fiskeripolitik, med henblik på at beskytte fiskeressourcerne i udviklingslande og internationale farvande, navnlig ved at forbedre forvaltningen af bestande for arter som tropisk tun, og forbedre de tilgængelige data, overholdelsen og gennemsigtigheden i beslutningstagningen; understreger behovet for at basere beskyttelsen og genopretningen af marine økosystemer på de bedste tilgængelige videnskabelige data;
8. minder om, at beskyttelse og genopretning af marine økosystemer kræver strategisk og ambitiøs global havforvaltning, som gavner lokalt ikkeindustrielt fiskeri og er baseret på bæredygtige fangstmetoder i samarbejde med kystsamfundene; insisterer på betydningen af at tilskynde til dekarbonisering af fiskerifartøjer og mere generelt sikre tilstrækkelig EU-støtte til bæredygtig udvikling af fiskerisektoren, navnlig gennem dens partnerskabsaftaler, samtidig med at fiskersamfundene beskyttes og hjælpes under hele denne omstilling; fremhæver forbindelsen mellem sunde økosystemer og økonomisk udvikling og opfordrer EU til at sikre, at gennemsigtighedsklausuler og bestemmelser om ikkediskrimination i partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri er gennemført fuldt ud, og også finder anvendelse på fiskeressourcer, der fanges af udenlandske flåder; minder om, at alle relevante interessenter, herunder repræsentanter for civilsamfundet og ikkeindustrielt fiskeri, bør høres, informeres og inddrages under både forhandlingerne om og gennemførelsen af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri; understreger behovet for at udvikle nye teknologier for at bevæge sig væk fra kulstofintensivt massefiskeri med stor indvirkning til kulstoffattigt fiskeri med lav miljøpåvirkning, for at sikre udviklingslandenes adgang til relevante teknologier og for at støtte forskning og innovation inden for tilpasning til havklimaet og udviklingen af vedvarende havenergikilder; gentager sin holdning til forordningen om overvågning, rapportering og verifikation¹ og direktivet om emissionshandelssystemet², hvorefter det er nødvendigt at forbedre skibes energieffektivitet og støtte investeringer, der har til formål at bidrage til dekarbonisering af søtransport, herunder investeringer i vindkraft;

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

9. glæder sig over ambitionen i handlingsplanen om at styrke vidensbasen for fiskeriforvaltning og beskyttelse af havmiljøet og om at intensivere forskning og innovation; opfordrer Kommissionen til at yde teknisk og finansiel bistand til kapacitetsopbygning inden for forskning og udvikling og til vidensoverførsel med udviklingslande i overensstemmelse med mål for bæredygtig udvikling nr. 14; understreger, hvor vigtig en sådan tilgang er for at gøre oceanerne sundere og øge havets biodiversitets og den blå økonomis bidrag til udviklingslandenes udvikling, navnlig små østater, der er udviklingslande, og de mindst udviklede lande;
10. påpeger, at udviklingen af beskyttede havområder giver mulighed for at intensivere samarbejdet mellem lokale interessenter, fiskere og kystsamfund og opbygge løsninger, der tager hensyn til specifikke lokale forhold, med henblik på bedre at beskytte havets biodiversitet og bevare udviklingen af aktiviteter, der er knyttet til den blå økonomi; fremhæver, at beskyttede havområder bør udformes med inddragelse af ikkeindustrielle fiskere og kystsamfund; opfordrer partnerlandene til at inddrage disse grupper i alle faser af processen, fra udpegelsen til forvaltningen af områderne; understreger, at beskyttede havområder kan bidrage til at skabe fordele for marine økosystemer og lokale økonomiske aktiviteter; minder om, at områder, der forvaltes effektivt og beskyttes i tilstrækkeligt omfang, beskytter fiskegyde- og ynglepladser samt ungfisk, mindsker indvirkningen på følsomme levesteder og kan minimere utilsigtede fangster af følsomme arter; bemærker, at handlingsplanen understreger de negative virkninger af bundtrawling i beskyttede havområder; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre konkrete foranstaltninger for at nå de bevarelses- og genopretningsmål, der er specifikke for hvert beskyttet havområde, begyndende med de mest truede områder, og til at afbøde virkningerne af bundtrawl på havbundens økosystemer; understreger, at der er behov for langsigtet synlighed og finansiel støtte for at sikre en retfærdig omstilling, der ikke lader nogen fiskere i stikken; mener, at de samme mål bør forsvares på internationalt plan; minder om, at mål 3 i den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet nævner, at aktiviteter inden for beskyttede områder skal være i fuld overensstemmelse med bevaringsmålene; opfordrer i denne forbindelse EU til at udnytte potentialet og fordelene ved beskyttede havområder ved at støtte oprettelsen af et globalt netværk af beskyttede havområder eller et "Blue Belt", navnlig ved at forbinde netværket af forvaltere af beskyttede havområder med henblik på at fremme udviklingen af nye samarbejdsordninger og delingsløsninger mellem EU og dets partnerlande; bemærker, at EU med henblik på at opbygge det samarbejde, der er nødvendigt for at skabe dette globale "Blue Belt", navnlig kunne fokusere på regionerne i den yderste periferi og de oversøiske lande og territorier i Det Indiske Ocean, Stillehavet, Vestindien og Atlanterhavet; gentager sin støtte til forbuddet mod alle miljøskadelige industrielle aktiviteter såsom minedrift og udvinding af fossile brændstoffer i beskyttede havområder og skadelige industrielle fangstmetoder i overensstemmelse med retningslinjerne fra Den Internationale Union for Naturbevarelse;
11. understreger, at energiomstillingen er et vigtigt og afgørende skridt, der skal nås; påpeger imidlertid, at erstatning af fossile brændstoffer er en enorm udfordring, navnlig i betragtning af den manglende udvikling med hensyn til passende teknologier, der kan anvendes i fiskerisektoren; påpeger, at lokalt småfiskeri skal beskyttes under overgangsprocessen, da det vil være en stor udfordring for dem;

12. opfordrer EU til at fremme gennemsigtighed i fiskeriet og andre havbaserede udvindingsindustrier i partnerlandene, da det er afgørende for at standse overfiskeri, tab af biodiversitet og krænkelse af menneskerettighederne; understreger, at udviklingslande i kystområder kan gennemføre de standarder, der er skitseret i initiativet om åbenhed på fiskeriområdet og i gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien, for at forbedre gennemsigtigheden;
13. opfordrer EU til at bestræbe sig på at håndhæve internationale bestemmelser, der begrænser bekvemhedsflag og genflagning, og til at tage føringen med hensyn til at håndtere omladning til søs og forbedre inspektionerne i havnene, da disse er vigtige metoder til lukning af smuthuller i ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne overholder overvågnings- og kontrolreglerne for fiskeri, når det gælder deres eksterne fiskerflåder;
14. gentager tilsagnene i den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet og EU's biodiversitetsstrategis mål om beskyttelse af mindst 30 % af EU's havområder og nøje beskyttelse af mindst 10 % af EU's havområder inden 2030; opfordrer EU til at fremme dette mål på internationalt plan med vægt på stærke sikkerhedsforanstaltninger for at sikre oprindelige folks, lokalsamfunds og småfiskeres rettigheder; minder om EU's forpligtelse til at overholde princippet om udviklingsvenlig politikkoherens og til at tilpasse forskellige EU-politikker, både interne og eksterne, for at undgå silobaseret forvaltning; fremhæver behovet for at medtage omfattende klausuler om menneskerettigheder og retsstatsprincippet i bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, som fortsat bør være gennemsigtige og i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling; insisterer på, at EU's proteinforbrug ikke må undergrave fødevarerens sikkerheden i udviklingslandene, at der bør gives prioritet til fiskeri til direkte konsum, og at sektorstøtte bør bidrage til bæredygtig udvikling og forvaltning af fiskerisektoren og kystsamfundene i partnerlande, navnlig for så vidt angår småfiskere; understreger, at gennemførelsen af handlingsplanen skal fremme og tilskynde til uddannelse af fiskere;
15. fremhæver betydningen af fiskerisektoren og småfiskere for kystområderne i udviklingslandene; minder om EU's ansvar for at beskytte og støtte disse sektorer i udviklingslandene med henblik på at begrænse udnyttelsen af fiskebestande og sætte en stopper for overfiskning; understreger, at ulovlige fangstmetoder, herunder fra europæiske fartøjers side, skal bringes til ophør;
16. opfordrer til obligatoriske due diligence-foranstaltninger for at sikre, at hele forsyningskæden for fiskeri, herunder forsyningskæder for dyrefoder, er retfærdig, fuldt sporbar og fri for ulovligt fiskeri og produktion i forbindelse med menneskehandel eller slaveri;
17. glæder sig over målet om at beskytte 30 % af planeten, men advarer om, at det ikke bør ske på bekostning af oprindelige folk og lokalsamfund, hvis jordbesiddelses-, adgangs- og ressourcerettigheder for så vidt angår havet bør beskyttes, som nedfældet i FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove i forbindelse med den nationale fødevarerens sikkerhed og for sikring af bæredygtigt småfiskeri inden for rammerne af fødevarerens sikkerhed og fattigdomsudryddelse, og i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder;

understreger, at foranstaltninger vedrørende oprindelige folk og lokalsamfund kun kan finde sted med frit, forudgående og informeret samtykke som fastsat i Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 169; opfordrer med henblik herpå til, at der udfærdiges stærke menneskerettighedsgarantier og en ansvarligheds- og klagemekanisme;

18. opfordrer indtrængende til, at der mobiliseres tilstrækkelige midler til at afbøde de negative konsekvenser af klimaændringerne og Ruslands angrebskrig mod Ukraine for fiskersamfundene; er bekymret over det begrænsede EU-budget, der er afsat til beskyttelse og genopretning af marine økosystemer. beklager i den henseende den manglende overvågning af gennemførelsen og den korrekte anvendelse af midlerne; understreger, at der bør lægges særlig vægt på ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i betragtning af den afgørende rolle, som kvinder og unge mennesker spiller, navnlig med hensyn til den bæredygtige havbaserede økonomi og de beskyttede havområder;
19. understreger, at klimafinansiering til udviklingslande bør anvendes til at genoprette og beskytte marine økosystemer, som er afgørende for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer;
20. opfordrer EU til at yde finansiel støtte og teknisk bistand til udviklingslandene for at hjælpe dem med at gennemføre den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet og FN's traktat om det åbne hav;
21. glæder sig over Verdenshandelsorganisationens aftale om fiskeristøtte, som markerer et stort skridt fremad for havenes bæredygtighed ved at forbyde skadelig fiskeristøtte til fiskeri rettet mod overfiskede ressourcer og som er ansvarlig for ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri; opfordrer til, at der som et næste skridt tages hånd om lige så skadelige tilskud, der tilskynder til overkapacitet, da de fører til udtømmning af havene på verdensplan.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I RÅDGIVENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	24.10.2023
Resultat af den endelige afstemning	+: 16 -: 0 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Caroline Roose, Carlos Zorrinho
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 209, stk. 7)	Karolin Braunsberger-Reinhold

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I RÅDGIVENDE UDVALG

16	+
ID	Dominique Bilde
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavrou, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

0	-
-	-

1	0
ECR	Beata Kempa

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	7.12.2023
Resultat af den endelige afstemning	+ : 20 - : 4 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, Bert-Jan Ruissen
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Nicolás González Casares, Colm Markey, Gabriel Mato, Lucia Vuolo
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 209, stk. 7)	Margrete Auken, Malte Gallée, Petros Kokkalis

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG

20	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Niclas Herbst, Colm Markey, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Lucia Vuolo
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Jan Huitema, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Ana Miranda

4	-
The Left	Petros Kokkalis
Verts/ALE	Margrete Auken, Malte Gallée, Francisco Guerreiro

0	0

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller